

KASARMI

Työläis- talonpoikaissotilaiden joukkolehti.

Huhtikuulla 1933.

Vapunnäytteitä.

Jo yli neljäkymmentä vuotta sitten ryhmittyivät proletaarit ensi kerran punaisten taistelulippujensa juurelle vapunpäivänä, toukokuun ensimmäisenä. Sen jälkeen ovat maailman miljoonaiset työläisjoukot entistä suurempina joukkoina ja taistelutahtoa uhkuvinä tuona työläisten kansainvälisenä taistelupäivänä kerääntyneet suorittamaan valtaisaa joukkokatselmustaan, oppimaan menneistä taisteluista ja luonnehtimaan suuntaviivoja vastaisten taisteluiden varalta.

Tänä vuonna joutuu taisteleva proletariaatti viettämään vappua pokkeuksellisessa tilanteessa. Entisenlaiset "rauhallisten juhlien" ajat ovat menneet. Sen on saanut aikaan luokkasuhteiden kärjistyminen. Työn ja pököman joukkojen yhteentörmäys joutuu ratkaisuun. Sovittamattomat luokkaristiriidat terävöityvät päivä päivältä. Kapitalismin nykyiset vaikeudet maailmannäyttämönsä joukuttavat ratkaisu: sorrettujen luokkien ja sortajien välisessä leppymättömyydessä taistelussa. Sos.-dem. johtajien sovittaleva ja porvaristoa avoimesti tukeva toiminta saa yhä jyrkemmän taonien luokkatietoisien työväestön taholta. Heidän yhteisyhteistoimintansa taantumuksellisemman porvariston kanssa on pukeutunut kirkkaanmaan mustoon sodan valmistelu-toiminnassa. Monenmoisissa sotaa taloudellisesti ja sotilaskäsitteellisesti valmistelemissa komiteoissa istuvat noskojohtajat täydessä sovussa porvariston sodanlietsojien kanssa. Pienintäkään vastalausetta sos.-dem. taholta ei ole näkynyt julkisuudessa, siitä huolimatta, vaikka työläisten riisto, talonpoikain omaisuuden ryöstöt ja avoin sodan valmistelu käyvät entistäkin selvenneiksi, puhumattakaan tarmokkaasta sodanvastaisuudesta toiminnasta.

Tilanne on tosin vaikea. Taantumuksellisten voimien rynnistys suuri. Mutta päämäärästään tietoiset proletariaatin taistelutahto se ei kykene lan-
nistamaan.

Tänkin päivänä jatkaa taistelu. Sitä käyvä nyt kommunististen taistelujärjestöjen johdolla. Tämän päivän taistelut ovat etuvartiokahkoita, tiedustelu- ja tunnustelutoimintaa. Tällä tavalla luodaan pohja ratkaisevaa taistelua ja voittoa varten.

Me näemme miten porvaristo tahraa meidän taistelulippujamme: polttaa ja häpäisee. Tänään se on mahdollista, mutta ei jatkuvasti. Verenhimoinen porvaristo viettää nyt riemujuhlaansa. Se ei kuitenkaan jatku loputtomasti. Tilinteko on myöskin suoritettava. Sitä tulee välttämään proletarinen taisteluarmeija. Tilinteon hetki saattaa olla lähelläkin.

Taisteluvoimiamme on täydennettävä ja koulutettava. Se on tämän päivän tehtäviämme. Taisteluarmeija kehittää ja koulutetaan parhaiden jokapäiväisen taistelun aikana. joukkotaisteluista on sen vuoksi järjestettävä. Työn joukkoluonnosta tehostettava. Keskustilaja porvaristoa vastaan on saatava aikaan entistä enemmän.

Kasarmeissa ei taisteluamme ole vahvist. Armeija on ase, jota porvaristo aikoo käyttää työläisiä harmittelemassa, sitä koulutetaan ja järjestetään sellaista taistelua silmällä pitäen. Armeija on tarkoitettu palvelamaan porvariston tarkoitusperiä, mutta meidän on huolehdittava siitä, että se muodostuu työläisten ja talonpoikain taisteluarmeijaksi. Siten se joutuu suorittamaan työtä sorrettujen taistelun hyväksi ja edistää uuden sosialistisen yhteiskunnan luomistyötä.

Toverit, sotilaat! Astaka kirkkijoukkoja pöytäväkään taisteluun sortojia vastaan. Käntäkää kasenne sorrettujen taistelun voitoiksi. Osoittakaa joukkovoimanne ja tahtonne nostamalla tänkin vapuna armeijassa olevat työläiset ja talonpojat joukkosointuisiin aseareitoihin. Osoittakaa solidaarisuutenne työväenluokan vapautustalulle ja toimikaa entistä aktiivisemmin sen hyväksi. Siten edistätte uuden, onnellisemman yhteiskunnan luomistyötä, siten rakennatte Neuvosto-Suomen.

Eläköön Punainen Neuvosto-Suomi!

Punaliput kunniaan!

LAKSI SUOMENTA.

Vertaillessamme Neuvostoliiton työläis- ja talonpoikaisesta Pun-Armeijasta ja Suomen valkoisesta armeijasta vapautuvan, asevelvollisuutensa

suorittaneen sotilaan suhdetta toisiinsa, huomaamme siinä räikeän eroavaisuuden.

Puna-Armeijasta vapautuva työllinen ja talonpoika (talonpoika nimitystä ei voida käyttää enää vanhassa merkityksessä, sillä suurin osa talonpoikaistalouksista Neuvostoliitossa on kollektivisoitu) on omaksunut sotilastalon läiskäksi jonkun siviiliammatin. Puna-Armeija ei nimittäin ole yksinomaan sotilaallinen kasvatusjärjestö, vaan sen lisäksi toimii se valistuksen levittäjänä ja ammattitaidon kohottajana.

Kolme kuukunta ennen vapautumistaan saavat puna-armeijalaiset valita itselleen mieleisensä siviiliammatin, johonka ammattiin heitä sitten opastetaan erikoisesti järjestetyillä kursseilla. Tällaisia kursseja on esim. osuuskasvata-, rakentamis- ja ammattiliittokurssit. Kurssien tarkoituksena on kasvat-
taa hyviä ammattimiehiä sosialistisen valistus- ja rakennustyön rintamalle.

Jo paljon ennen vapautumista aikaa saapuu joukko-osastoihin joukottain pyyntöjä saada niin ja niin monta sen ja sen alan kurssin suorittanutta siihen ja siihen kyläneuvostoon, tehtaan, osuuskasvata- tai kollektiivitalouteen. Puna-Armeijasta vapautuvat ovat aina hyvin kysytyjä. Heistä käydään suorasta kilpailua. Tämä seikka jo yksistään osoittaa, ettei Neuvostoliitossa ole työttömyyttä ja että PUNA-Armeija pystyy sotilaallisen kasvatuksen ohella kasvattamaan myöskin kunnollisia ammattimiehiä siviilielämään.

Suomen valkoisesta armeijasta vapautuva työllinen ja talonpoika joutuu sen sijaan aivan epäinvastaisessa tilanteessa lähtemään siviilielämään. Isin talonpoika saattaa joutua lähtemään "kotia" jossa ryöstövuoti on suorittanut "talosmittauksen". Irtaim omisuus on hävitetty ja talo joutunut "vasaran alle". Näin talonpojat joutuvat työttömien työllisten miljoona-armeijaan. Kapitalistinen järjestelmä ei voi turvata armeijastaan vapautuvien toimeentuloa, vaan joutuvat vapautuvat työtätekevät mitä suurimpaan kurjuuteen useimmissa tapauksessa.

Nämä lyhyet esimerkit valaisevat selvästi kahden järjestelmän välistä suhdetta. Niistä käy selvästi ilmi Neuvostoliiton etevämyys.

Toveri, sinä joka luet nämä rivit! Harkitse tarkoin, minkä takia "pölvet valkoista armeijaa". Senkö tähden, että oppisit puolustamaan sitä järjestelmää, joka on syössyt talonpojan pois kotikonnultaan ja työlläiseltä riistänyt kaikki elämisen mahdollisuudet? Senkö tähden, että kurjuudestasi huolimatta kalliisti palvelisit suurkapitalistien, asiantuntijien ja luokkatuojasi kustannuksella?

Kun perkitset näitä kysymyksiä, niin tulot varmasti kanssani samaan lopputulokseen: Kapitalistisen järjestelmän puolustajaksi ja siten työläisten teurastajaksi en ryhdy. Sensijaan tulen käyttämään oppini sotilastaitoa ja porvariston minulle antamia aseita palvelemaan työntekevän luokan asina sortajia vastaan taistellen.

N Neuvovaliiton esimerkki silmienne edessä, emme tarvitse epäillä, etteikö sillä pohjalla turvata työläisten ja talonpoikain hyvinvointia. Siksi: päättävästi työhön luomaan Punaista Neuvosto-Suomea.

Tämän päämäärän puolesta taistelee S.K.P. Yhdy sinäkin, toveri, tähän rintamaan taistelemaan Suomen Lokakuun 22 puolesta, työläisten ja talonpoikain parhaksi.

Punainen Karjalan Jätkäri.

PUNA-AARMEIJAN MANOVEREILLA.

Sain seurata Puna-Armeijan erään joukkoosaston syysmanovereja. Kuinka paljon ne erosivatkaan manovereista siellä, oli hyvin mielenkiintoista nähdä.

Jo useamman päivän olivat manoverit kestäneet, kun niille saavuimme. Kaunis syösilta oli yöksi vaihtumassa. Jouduimme sen joukko-osaston luo, joka valmistautui yölliseen hyökkäykseen. Saimme oppaan itsellemme ja niin pääsimme seuraamaan punasotilaiden elämää harjoituskentällä, taistelu tilanteessa.

Määräykset, käskyt ja tehtävät olivat jo annettu. Komppaniat odottivat liikkeelle lähtö merkkiä, nauttien sitä odottaessaan illallisenä. Saavuimme erään komppanian luo juuri tällaisena aikana. Pyysimme puhutella komppanian komentajaa. Michistön keskuudessa ruokailemassa ollut nuorimies nousi ylös, tuli luoksemme ja esitti itsensä komppanian komentajaksi. Hänen kanssaan tuli toinen komentaja, joka itsensä esittäen sanoi: Olen komppanian poliittisen ohjaaja.

Keskustelimme hetkisen. He selittivät meille tilanteen ja olivat valmiitavastamaan kysymyksiimme, antaen meille kaikenlaista apua. Kun perjasimme sotilaiden kanssa omalla kielellämme, niin pyysimme saada kulkea taistelun ajan rivistön mukana. Siihen suostuttiin. Istuimme poikien keskuuteen ja välillä virisi vilkas keskustelu. Harjoimme heille Suomen oloista, niin sotajärjestä kuin myöskin siviilissä ja vankiloissa, ja se kului meidän

jonka alaiseksi me jouluimme osoitti, että olimme tekemisissä poliittisen kasvatuksen saaneen armeijan kanssa. Meidän asioista ja elämästä tiedettiin monia asioita aivan pikkuseikkoja myöten. Erikoisesti kiinnosti poikia sotilaiden elämä lahtiarmeijassa, sodan valmistelu N-liittoa vastaan ja talonpoikain ja työläisten keskinäinen toiminta, ja vallankumouksen mahdollisuudet. Se suuri mielenkiinto jolla keskusteluamme seurattiin, osoitti niin suurta kiinnostusta Suomen elämää kohtaan, että näimme kansainvälisen kasvatuksen syvälle syöpyneen punaisiin sotilaisiin.

Läksimme liikkeelle. Pääsimme liikkeelle vihollisen asemia. Yleiseen hyökkäykseen oli aikaa 15 tuntia. Suojelu ja tiedustelu toimi. Jäimme paikoillemme. Komentajat olivat menneet hieman etemmäs maastoa katsomaan. Jatkoimme keskusteluamme. Kyselimme elämää puna-armeijassa ja pojat kertoivat siitä mielellään. Olivat elämänsä hyvin tyytyväisiä.

"Minkälainen suhde teillä on komentajiin?" kysyimme. "Oikein hyvä. He ovat meille hyviä tovereita. Vaativat paljon meiltä palveluksessa, ja noudattavat tiukkaa kuria, mutta ovat samalla oikeuden mukaisia, eivät kiusaa meitä kuten teillä sanoitte tehtävän".

"Eikö tuo läheinen toveruus riko komentajain auktoriteettia niin, että hänen määräyksien ei panna toivolla tähtäntöön".

Ei toveri! Se toveruus mikä meillä on perustuu luokkatietoisuuteen. Me teemme tehtävämme tietoisella kurin alla. Komentajiemme käskyt me tinkimättä täytämme. Me pidämme komentajistamme komentajina ja pidämme heistä ihmisinä. Meillä on keskuudessamme toveri kuri. Me olemme komentajiemme puolella joukkona, hänen määräyksien täyttämiseksi. Minä luulen, että tämä kuri on paljon toista kun teidän kappikurinne. Teillä ei kukaan sotilas pane henkeään ilolla alttiiksi upseerinne eteen, mutta meillä on jokainen komentaja valmis puolustamaan jokaista miestä ja miehet komentajaa. Jokaisen leivän pöytä olemme valmiit tasan jakamaan. Jos näkisitte kuinka komentajamme meistä huolehtivat, niin te ymmärtäisitte kaiken puhumattakin. Meidän kuriamme ei murra tiukka paikkakaan, vaan se lujittaa sitä. Teillä ei kuri kestä taistelun vaikeuksia.

"On totta mitä puhuitte. meillä ei pidetä upseereista, luokkavihollisesta, vaan sopivan netkon tullen lyödään pistin heistä läpi".

Virisi vilkas keskustelu eri kysymyksistä. Pohdittiin eri mahdollisuuksia. He kysyivät: Kun syttyy sota, niin luuletteko Suomen työläis ja talonpokaissoturien lähtevän meitä, luokkaveljiä vastaan. Luuletteko heidän

tulevan ase kädessä hävittämään sosialistista rakennustyötämme?

"Minä tiedän, että armeijassa Suomessa tekee S.K.P. työtä sotilaiden keskuudessa ja sen työn tuloksena on luokkatietoisuuden kasvu tuon armeijan sisällä. Siellä on nuorisoliittolaisia, puolueen jäseniä, jotka kaikkensa yrittävät asioiden selvittämiseksi. Kun syttyy sota, niin on melko varma, että Suomen armeija hyökkää vastaan, mutta se työ joka sen keskuudessa on tehty ja jota sodan aikana jatkuvasti tehdään repii tuon armeijan yhtenäisyyden. Jokainen päivä hajoamisprosessi sen keskuudessa kasvaa ja tulee tapahtumaan joukkokarkaamisia puolellemme. Aseet käännetään upseeristoa vastaan siellä täällä. Armeijan selkäpuolella tapahtuu epäjärjestyksiä j.n.e. Näin minä asioiden katson menevän, jo nyt ennen sotaa me työtämme siellä entisestään tehostamme (sano toveri joka Suomen armeijassa olet, puhuinko oikein. Oletko sinä asiaa toverillasi selostanut? Oletko tehnyt työtä kaiken voimittsi mukaan).

Niin, olemme kuulleet puhuttavan työstä armeijassa siellä. Olemme myös varmoja, että toverimme siellä kaikkensa tekevät. Kunniaan teemme noille kunnan luokkatieteilijöille, jotka vanhille ja kidutusta pelkäämättä työtä siellä tekevät. Tulisen taistelun tervehdyksen me heille lähettämme ja samalla lausumme senvakaumuksemme, että heidän työnsä tulos on on näkyvä taistelun tullen. Sano terveisemme heille. Toivomme menestystä työllensä.

Tällaisia lausuntoja nuo pojat lausuivat aina keskustellessamme. Se into, jolla he harjoituksiin suhtautuivat, se suuri yritteliäisyys, jolla jokainen pieninkin tehtävä täytettiin, oli lujana takeena Punaisen-Armeijan taistelukuntoisuudesta. "Meillä on hyvät miehet, heidän kanssaan on mieluista toimia" se oli komentajain yksimielinen vastaus miehistöstään. Oli todella innostavaa katsoa tuota toveruutta joka heissä oli. Se ei rikkonut sotilaallisuutta, vaan lujitti sitä. Olen varma että tuollainen armeija on voittamaton, sillä sillä on sen oman voiman lisäksi voimaa myöskin jokaisessa maassa. Se on meissä vallankumouksellisissa työtätekevässä. Me emme taistele sosialistista rakennustyötä vastaan vaan sen puolesta. Me emme anna luokkaveljiämme vaan lahtari upseereja. Me teemme rauhan aikaan tarmokasta selvitys työtä niin ratkaisu sodan aikana on helppo. Välitän teille punasotilaiden terveiset. lausuin heille meidän kaikkien tervehdyksen.

SODAN VALMISTELUJEN NAAMIOIMINEN.

Suomen fasistihallitus on viime vuosina alkanut kiinnittää yhä suurempaa huomiota sotapropagandaan työläisten ja talonpoikien keskuudessa. Tässä tarkoituksessa se käyttää kaikkia keinoja, alkaen pappien suurista sotapuheista ja lopettaen kotimaisten sotafilmiä valmistukseen ja niiden laajaan esittämiseen sotilaille ja työläistalonpoikaisille laajoille joukoille.

Toverit! Tämä ei ole kauan kun meitäkin aamusta varhain kuljetettiin katsomaan yhtä tällaista sotafilmiä "Meidän poikamme merellä". Tämän filmin päätarkoitus oli näyttää Suomen sotalaatoksen merivoimia ja kuvailla hyvin rauhallisessa valossa meripoikien elämää laivoissa. Mutta onko tämä kuva tohollisuutta vastaava? Ei, sillä se on meidän vihollisen antama ja siis heidän etuja silmällä pitäen tehty. Toverit, onko meitä kertaakaan kulettettu katsomaan sellaista sotafilmiä joka paljastaisi sodan oikean luonteen ja sen ketä se palvelee. Meille ei ole kuvailtu sitä suunnatonta kurjuutta mitä sota aina tuo työläisille ja talonpojille, sillä heidän on kestättävä kaikki sodan rasitukset, silloinkun kapitalisteille se aina tuo yhä uusia rikkauksia. Toverit se päivä ei ole kaukana jolloin meitä tullaan komentamaan sotarintamille mäkä isännöitä puolustamaan. Mutta sitä ennen meille täytyy olla tilanne selvä, se ketä vastaan meidän on taisteltava ja ketä puolustettava. Toverit! Onko meidän puolustettava sellaista johtoa ja järjestelmää joka säälimättä riistää köyhiltä talonpojilta pakkohuutokupoissa viimeiset omaisuuseripheet, joka nälkipoikoilla nälännyttää tuhansia työläisiä hätäpuutyömaille. Tämä kaikki vain siksi, etteivät porvarit joutuisi kärsimään pulan seurauksista! Työläistalonpoikais joukkojen ei tarvitse puolustaa tätä järjestelmää, vaan yhteisvoimin koko maailman työväenluokan kanssa murskettava yhteinen vihollinen - porvaristo.

SUOMENLINNAN TYÖKOMPPANIA - SOTILASVANKILA.

Harvoin kuulee edes mainittavan "työkomppanian" nimeä. Sellainenkin on olemassa, Suomenlinnassa, siis Hivon pääkaupungin liepeillä. Tämä komppania on muodostettu vankilaksi. Tällä on vankilan kalteri kkonut, vahvasti lukitut ovet ja omia tuinen vartiosto.

Työkomppanian sotilas ei ole sotilas tavallisessa mielessä. Ei hänellä ole edes tavallista sotilaan pukua. Onhan vain jonkunlaisia rääsyjä ympärillä. Häntä voi pitää riisissa ja likaisissa vaatteissa sitä paremmin, koska ei päästetä lomalle eikä muutenkaan muiden ihmisten pariin.

Keitä sitten on tähän vankilaan teljetty? Työläisiä ja talonpoikia, mikäli ovat "epäluotettavia", siis porvaristolle vastenmielisiä ja "vaarallisia". Heille ei anneta aseita, mutta sen sijaan joutuvat he suorittamaan asevelvollisuutensa aseettomina, "työpalveluksena". Työtä joudutaan tekemään tarkan vartioinnin alaisena. Ilman vartijaa ei pääse lainkaan liikkumaan, ei edes majapaikassakaan.

Inmekös siis, vaikka naissa olosuhteissa syntyisi kapinamieli. Usein sattuuakin kähakoita työvelvollisten ja upseereiden kesken. Harvoin niistä saadaan kuitenkaan kuulla.

Ei ole kulunut vielä pitkää aikaa siitä, kun täällä viimeksi kahinoitiin. Muutamat työvelvolliset kieltäytyivät iltahuudossa seisomasta asennosta. Koska heillä ei ole mitään oikeuksia niin ei pitäisi olla velvollisuuksiakaan. Teko aiheutti kuitenkin toimenpiteitä. Kieltäytyneet suljettiin rangaistus koppeihin ja työhemmin heille määrättiin lisärangaistuksia. Ei vielä riittänyt se että heitä piinataan vuosikautia ankarassa eristyksessä vankilassa.

Tällaista saattaa löytyä vaikka minkä verran tässä yhteiskunnassa. Luokkavastustajia kiikutetaan silloinkin vaikka ei mitään "rikosta" ole tapahtunut. Jos ei rikokseksi katsota sitä, kun porvaristo pakottaa työläisiä ja talonpoikia armeijapalvelukseen aina säännöllisin väliajoin joka vuosi.

Tällaista nurinkurisuutta vastaan voidaan tehokkaasti taistella vain yhdellä tavoin. Työläiset ja talonpojat liitossa S.K.P. johdolla päättävään taisteluun, järjestelmän muuttamiseen tarkoitettavan työhön. Tämä on ainoa tie, jota kulkien luokkamme taistelu kulkee voittoon.

Entinen työvelvollinen.

KIRJASTA KUULTUA.

KIRJE T.R.STA.

Täällä T.R:ssä on asevelvollisina lukuisesti työläisiä ja talonpoikia.

Suurimmalta osalta olemme tietoisia siitä, mitä varten meitä täällä koulutetaan. Tiedämme kapitalistien tarkoituksen olevan tappaa meillä omia työläis-tovereitamme sodan aikana tai sisäisten levottomuuksien sattuessa. Mutta et-
tä se jo nyt usuttaa meitä työläisiä vastaan, siitä eivät minakaan kaikki
työläiset ole vielä selvillä.

Tosiasiassa on, että T.R. sotilailla ja paikkakunnan siviileillä on jo pi-
demmän ajan ollut riitaiset välit, tappeluita on ollut aivan yhtenä, var-
sinkin sotilaiden ja tornatorilaisten kesken. Usein on sattunut, että sivi-
ilit ovat hakanneet sotilaita ja päinvastoin, riippuen siitä minkälaiset voi-
masuhteet kulloinkin ovat sattuneet olemaan. Upseeristo on osallistunut tä-
hän tappeluun varta vasten varustaan 30-40 miehisiä joukkueita ja kehoitta-
en armotta hakkaamaan jokaisen siviilin, jonka sopivasti käsiin saavat. Po-
jat ovatkin noudattaneet upseereiden kehoitusta.

Jen tietää jokainen mitä tästä seuraa: Yhä huononevat välit sotilai-
den ja siviilien kesken. Tähän upseeristo pyrkii. Heille on etua siitä
kun sotilaat ja siviilit tappelevat keskenään, kun siviilityöläiset ovat vi-
hamielisiä asetakkeihin puetuille työläisille. Upseeristo nauraa selkämme
takana nauttien saavutuksestaan. Sellainenhan on herrojen tarkoitus, että
me silloinkin sokeasti hyökkäisimme työläistovereitamme vastaan kun nämä o-
vat pakotetut taisteluun elinehtojensa puolesta. Nyt käytävillä pikku tappe-
luilla upseeristo muokkaa maaperää sitä hetkeä varten.

Toverit! Ajatelkaa asiaa tarkoin ennenkuin uudelleen noudatatte upse-
reiden kehoituksia. Sopikaamme ystävällisiä suhteita sivilissä olevien luck-
katovereidemme kanssa, siten luomme pohjaa taisteluliitollemme. Meidän on
nuodostettava luja taisteluliitto ennenkuin kykenemme murskaamaan meitä kaik-
kia yhtä raskaasti sortavan kapitalistisen riistojärjestelmän.

Sotamies.

MIELIVALLA KEHOITILIA.

R.T. I:ssä, Miessaareissa, riehuvat upseerit ja aliupseerit eläimelli-
sellä tavalla. Kenttäharjoitukset ovat jo pitkän ajan olleet tavattoman lu-
jia. 10-12 tuntia päivässä yhtämittaista "maahan-ylös" komentoa. Tähän li-
säksi "santsit", jotka järjestetään yöllä tapahtuviksi.

Aliupseerit riehuvat kuin leijonat, syyttien suustaan mitä ruokottomimpia solvauksia sotikaille. Upseeristo suosii tällaista. Siksi se menestyykin mainiosti.

Yhtä kovien harjoitusten johdosta ovat sotilaat olleet tyytymättömiä. Kun aliupseerit ovat huomanneet tämän, ovat he sanoneet: "Jos v-taa, niin vetäkää tukka silmille". Tosiin kauniita komentosanoja. Mutta kaikki sellainen kuuluu "länsimaisen sivistysvaltion" olomuotoon.

Lukuiset sairaustapaukset ovat seurauksena lujista harjoituksista, riittämättömyydestä levosta ja ruoan alhaisesta ravintopitoisuudesta. Liikaräsi on heikentänyt sotilaiden fyysillisen kunnan ja vaikuttanut myöskin henkisesti. Henkinen väsymys on sen seurauksena.

Tällaista on meillä, mutta sitä ei voi kovin kauan jatkua. Tärkeä korjaus on tarpeen. Korjauksia voimme oloihimme saada vain omakohtaisella toiminnalla.

Harjoitukset siedettäväksi, upseerimielivalta on lopetettava sekä kohtelu ihmiselliseksi, siinä vaatimuksianne. Ellei korjausta saada muuten, niin on kieltäydyttävä harjoituksista. Ennen lähdä kentälle ellei oloja korjata.

Lykkimies.

SOTATORVET VOIVAT PIEN SIDA...

Armeijasta vapautuvat asevelvolliset saivat "hyvästiksi" seuraavanlaisia S.V.K:ssa ryk. kom. selitti, että "nyt te pääsette kotiin, mutta voi käydä niin, että pian kirkonkellot ja sotatorvet soivat sekä kapulat kiertävät kutsuen teitä aseisiin. Aika on niin vakava. Sota voi syttyä piankin. Olkaa valmiit. Siis- pian voidaan tulla". U.R:ssä olivat upseerit aivan rauhallisia, selostan oikein hihkuun, kuinka pian tulee sota ryssä vastaan. Muistakaa mitä olette täällä oppineet".

Molempien j-osastojen vapautuneet asevelvolliset olivat tunteineen, ettei sitä niin vain tiedä ups. vannon, millä puolella rintamassa tullaan. Se on oikeaa puhetta. Selvintä ja oikeinta puhetta on se, että Suomen lahtarit ovat rintamassa vihollisina. Se panee fascistit ajattelemaan täysenkin kerran, ennenkuin rohkenevat lähteä rikolliseen sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

Oletko tehnyt mitään sodanvastaisista työtä?

"KURITTOMUUS ON SUURI".

Vähän aikaisemmin kun vanha ikäluokka vapautui maaliskuulla palveluksesta, valittelivat Helsingin varuskunnan ups. kurin kehnoutta. Michet eivät totelleet. - Sotaväen päällikkö talsi Kaartintorin kautta Yleisöäikuntaan. Torilla seisoskeli sotamies. Seisoi, Tupakoi ja mitä lie ne mieltänyt. Ei tervehtinyt kenraalia. Kenraali kysyy j-os. Mies sanoo. "Ottakaa nyt a-asento", kehoittaa kenraali. "Ei kannata, on niin vähän "koputuksia", vastaa sotamies. - Seuraavana päivänä haetaan syyllistä S.V.K:sta. Ei löydy. Upseerit pahoittelivat. "Kurittomuus on suuri."

REILUA MEININKIÄ.

K.T.R.1:ssä keravalla olivat sotilaat järjestäneet mielenosoituksen klokuun ensimmäisen päivän johdosta, menemällä ulos kasarmialueelta järjestyneissä riveissä. Vanhempi ikäluokka, joka teki asiassa päätöksen, pyysi nuorempaa ikäluokkaa mukaansa, mutta kun nämä eivät suostuneet lähtemään, niin vanhat miehet pakoittivat heidät seuraamaan itseänsä. Mielenosoitus tuli päällystön tietoon. Seurauksena oli, että tapaus joutui sota oikeuden käsiteltäväksi ja vanhemmasta ikäluokasta 15 miestä sai 2-7 kuukautta vankeutta.

Tämäkin tapaus todistaa, että armeijassakin saadaan toimintaa aikaan. Huono puoli asiassa oli se, että nuorempi ikäluokka, ei ymmärtänyt asiaa, kenties s siitä, että heille ei oltu asiasta edeltäkkäsin puhuttu. Olkoon tapaus hyvänä opetuksena siitä, että tällaiset tilaisuudet vastaisuudessa tulevat hyviissä ajoin huolellisesti valmisteltua tekemällä asia tunnetuksi, ja se minkä puolesta esiintyminen tapahtuu, silloin se tekee valtavamman vaikutuksen ja on merkityksestä.

Pisteköhäm pojat Vappunkin töpinäksi.

Vaatikaa joukolla lomat sinä päivänä.

Tykkimies.
